

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Haeger & Schmidt GmbH κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, υπό την ιδιότητα του εκκαθαριστή της Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Υπόθεση C-305/13) <sup>(1)</sup>

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές — Άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2, 4 και 5 — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς — Σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων)

(2014/C 439/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

#### Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

#### Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Haeger & Schmidt GmbH

κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, υπό την ιδιότητα του εκκαθαριστή της Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

#### Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή τυγχάνει εφαρμογής επί συμβάσεως παραγγελίας μεταφοράς μόνο σε περίπτωση κατά την οποία το κύριο αντικείμενο της συμβάσεως συνίσταται σε αυτήν καθαυτήν τη μεταφορά του οικείου εμπορεύματος, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, της εν λόγω Συμβάσεως έχει την έννοια ότι το εφαρμοστέο δίκαιο επί συμβάσεως μεταφοράς εμπορευμάτων πρέπει, σε περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατο να καθορισθεί κατ' εφαρμογήν της δευτέρας περιόδου της διατάξεως αυτής, να καθορίζεται βάσει του γενικού κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, δηλαδή το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση αυτή είναι εκείνο της χώρας με την οποία συνδέεται στενότερα η σύμβαση.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της ίδιας Συμβάσεως έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία υποστηρίζεται ότι σύμβαση συνδέεται στενότερα με χώρα διαφορετική από εκείνη της οποίας το δίκαιο καθορίζεται ως εφαρμοστέο βάσει του τεκμηρίου της εν λόγω παραγράφου, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να συγκρίνει τους δεσμούς που υφίστανται μεταξύ της συμβάσεως αυτής και αφενός μεν της χώρας της οποίας το δίκαιο καθορίζεται ως εφαρμοστέο βάσει του τεκμηρίου, αφετέρου δε της άλλης εμπλεκόμενης χώρας. Προς τούτο, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων, περιλαμβανομένης της υπάρξεως άλλων συμβάσεων που συνδέονται με την επίμαχη σύμβαση.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 207 της 20.7.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 [αιτήσεις της Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-344/13 και C-367/13) <sup>(1)</sup>

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Φορολογική νομοθεσία — Εισοδήματα προερχόμενα από κέρδη σε τυχερά παίγνια — Διαφορετική φορολόγηση των κερδών που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό και εκείνων τα οποία προέρχονται από ημεδαπές επιχειρήσεις)

(2014/C 439/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

#### Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Roma

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

**Διατακτικό**

Τα άρθρα 52 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους κατά την οποία τα κέρδη από τυχερά παίγνια τα οποία αποκτήθηκαν σε επιχειρήσεις ευρισκόμενες σε άλλα κράτη μέλη υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, ενώ απαλλάσσονται του ως άνω φόρου παρόμοια εισοδήματα όταν αυτά προέρχονται από επιχειρήσεις ευρισκόμενες εντός της εδαφικής του επικράτειας.

(<sup>1</sup>) EE C 260 της 7.9.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) κατά Yesmoke Tobacco SpA

(Υπόθεση C-428/13) (<sup>1</sup>)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 95/59/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ — Διάρθρωση και συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά — Καθορισμός ειδικού φόρου καταναλώσεως — Αρχή της θεσπίσεως ενός συντελεστή ειδικού φόρου καταναλώσεως για όλα τα τσιγάρα — Δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν έναν ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως — Τσιγάρα της κατώτερης κατηγορίας τιμής — Εθνική ρύθμιση — Ειδική κατηγορία τσιγάρων — Καθορισμός του ειδικού φόρου καταναλώσεως με συντελεστή 115 %)

(2014/C 439/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

**Αιτούν δικαστήριο**

Consiglio di Stato

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

κατά Yesmoke Tobacco SpA

**Διατακτικό**

Τα άρθρα 7, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 6, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία δεν προβλέπει τον ίδιο ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως για όλα τα τσιγάρα, αλλά ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως που ισχύει μόνο για τα τσιγάρα με τιμή λιανικής πώλησεως κατώτερη εκείνης των τσιγάρων της πλέον ζητούμενης κατηγορίας τιμής.

(<sup>1</sup>) EE C 313 της 26.10.2013